Ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς ἐπί ποδός πρός ἑορτασμόν τῆς 4ης Αὐγούστου.-Τό πανελλήνιον δημοψήφισμα ἐπιτροπῶν 2.000.000 μελῶν

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ — ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 720, ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 360 — ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ £ 2, ΕΞΑΜΗΝΟΣ £ 1.5 — ΑΜΕΡΙΚΗΣ: ΕΤΗΣΙΑ $ 10, ΕΞΑΜΗΝΟΣ $ 6

ΤΕΤΑΡΤΗ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1940

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΘ' — ΑΡΙΘ. 6493 ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΩ ΑΡΙΘ. 3 Τηλ. 30-221—30-222 ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡ. 2

Η ΖΩΤΙΚΟΤΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

Τό ἑλληνικόν κοινόν θ' ἀναγνώσῃ μέ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καί ζωηράν προσοχήν τόν λόγον τόν ὁποῖον ὁ κ. Πρωθυπουργός ἐξεφώνησε κατά τήν προχθεσινήν θεμελίωσιν τῆς νέας λαχαναγορᾶς. Εἰς αὐτόν ὁ κ. Μεταξᾶς δέν περιωρίσθη μόνον εἰς τό θεμελιούμενον ἔργον, τό ὁποῖον ἐχαρακτήρισε, ὅπως καί πράγματι εἶνε, ὡς μέγα. Ἀλλά καί ἐξέθεσε καί γενικώτερα τάς ἀντιλήψεις του περί τῶν δημοσίων ἔργων τά ὁποῖα προσήκει εἰς μίαν χώραν νά κατασκευάζῃ, καί τά ὁποῖα δικαιοῦνται εἰς τόν χαρακτηρισμόν τῶν μεγάλων. «Δι' ἐμέ, εἶπεν, ἕνα ἔργον εἶνε μεγάλο ὅταν συντείνῃ εἰς τήν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ἐκτελεῖται. Εὐημερία δέ εἶνε νά ἔχῃ ὁ πληθυσμός τῶν Ἀθηνῶν καί τοῦ Πειραιῶς ἀκόμη φυτικήν τροφήν ἀρίστης ποιότητος καί εὐθηνήν. Ἀφ' ἑτέρου, ὅμως, τό ἔργον αὐτό ἀνταποκρίνεται καί εἰς τάς ἀνάγκας τοῦ συνόλου τῶν παραγωγῶν ὄχι μόνον τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τά πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλά καί εἰς πολύ μεγαλειτέραν ἔκτασιν καί μέχρι τῶν ὁρίων τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος ἀκόμη. Τό ἔργον αὐτό ἀνταποκρίνεται καί πρός τούς δύο αὐτούς σκοπούς καί ἑπομένως θά συντείνῃ εἰς τήν εὐημερίαν καί εἰς τήν ἐξύψωσιν τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας τῆς πρωτευούσης ἐν γένει, καθώς καί τῶν παραγωγῶν τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος. Ἄρα εἶνε ἔργον μεγάλο. Διότι αὐτά εἶνε τά μεγάλα καί τά ὡραῖα ἔργα».

Τοιαῦτα ἔργα δέν ἔγιναν δυστυχῶς πολλά εἰς τό παρελθόν. Καί διά τοῦτο ἡ χώρα εὑρίσκεται ἐν καθυστερήσει ἀπό τῆς ἀπόψεως ἐκείνου, τό ὁποῖον ὀνομάζομεν τεχνικόν ἐξοπλισμόν καί τεχνικόν πολιτισμόν. Τοῦτο δέ συνέβη, ὄχι διότι δέν ὑπῆρχε καί τότε ἡ συναίσθησις τῆς ἀνάγκης τῶν ἔργων τούτων, τά ὁποῖα ἤθελεν ἀντιθέτως καί ἀνεζήτει ὁ ἑλληνικός λαός. Ἀλλά διότι δέν ὑπῆρχεν ἡ ἀποφασιστικότης διά τήν ἀνάληψιν τῆς ἐκτελέσεώς των. Σχέδια ἐγίνοντο πολλά, ἀλλά πολύ ὀλίγα ἐπραγματοποιοῦντο. Καί τοῦτο ἐπειδή, καθώς ἐτόνισεν ὁ κ. Μεταξᾶς «εἰς τό παρελθόν, ὅταν ἔφθαναν εἰς τήν ἔναρξιν τῆς ἐκτελέσεως, τότε ἐκεῖ ἤρχιζαν οἱ δισταγμοί, αἱ κρίσεις, αἱ ἐπικρίσεις, αἱ συζητήσεις καί αἱ ἀντεγκλήσεις, τά ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων, καί κατ' αὐτόν τόν τρόπον δέν ἠδύνατο νά ἀρχίσῃ [illegible] ἔργον. Ἀλλά ἀπό τῆς 4ης Αὐγούστου καί ἐντεῦθεν, αὐτόν τόν τελευταῖον σταθμόν τόν ὑπερπηδῶμεν καί τόν ὑπερπηδῶμεν γεμᾶτοι ἀπό ἐμπιστοσύνην καί ἀπό ἐνθουσιασμόν. Δηλαδή ὅταν εὕρωμεν ἑτοίμους μελέτας καί σχέδια ὑπερπηδῶμεν τόν τελευταῖον αὐτόν σταθμόν καί ἀρχίζομεν νά ἐκτελοῦμεν τό ἔργον, καί ἀπό τότε πλέον τό ἔργον αὐτό βαίνει πρός τό τέρμα του.

Ἔτσι καί ἡ λαχαναγορά τῶν Ἀθηνῶν, ὡς ἔργον ἀναγκαῖον καί συντελοῦν εἰς τήν εὐημερίαν τῆς χώρας, ὡς ἔργον μεγάλο, κατά τό περιεχόμενον πού ὁ κ. πρωθυπουργός ἔδωκεν εἰς τόν χαρακτηρισμόν τοῦτον, ἀνελήφθη, ἤρχισε καί θά ἐκτελεσθῇ. Θά ἐκτελεσθῇ παρά τόν πόλεμον καί παρά τάς δυσχερείας, τάς ὁποίας ὁ πόλεμος δημιουργεῖ καί εἰς τήν πατρίδα μας. Σχετικῶς ὁ κ. Πρωθυπουργός εἶπε: «Μέσα εἰς τόν πόλεμον πῶς νά ἐκτελεσθῇ ἕνα τόσον μεγάλο ἔργον, τό ὁποῖον χρειάζεται μαζί μέ τά ἄλλα καί τά ὑλικά, τά ὁποῖα θά ἔλθουν ἀπό τό ἐξωτερικόν; Πῶς νά ἐκτελεσθῇ ἕνα τόσον μεγάλο ἔργον, τό ὁποῖον χρειάζεται χρήματα; Ἀλλά καί αὐτήν τήν δυσκολίαν τήν ὑπερέβημεν. Διότι εἴπαμεν, ὅτι δέν πρέπει νά σταματήσωμεν, ἀφοῦ πρόκειται διά τήν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ. Καί ἀπεφασίσαμεν νά ἀρχίσῃ τό ἔργον καί νά τό συνεχίσωμεν καί νά τό φέρωμεν εἰς πέρας, διότι ἡ ζωή ἑνός ἔθνους δέν ἠμπορεῖ νά σταματᾷ ἀπό τά πολεμικά γεγονότα, ἀλλά, τοὐναντίον πρέπει νά ἐξακολουθῇ καί ἐν μέσῳ ἀκόμη τοῦ πολέμου νά ἐξελίσσεται καί νά ἀναπτύσσεται. Καί ὅταν συμβαίνῃ αὐτό εἰς ἕνα ἔθνος, αὐτό θά πῇ ὅτι τό ἔθνος αὐτό ἔχει ζωτικότητα».

Ἡ ζωτικότης τῆς Ἑλλάδος, χάρις εἰς τό καθεστώς τῆς 4ης Αὐγούστου, τό ὁποῖον ἠδυνήθη νά ἀναζωογονήσῃ καί νά θέσῃ εἰς κίνησιν ὅλας τάς ἱκανότητας τοῦ λαοῦ, εἶνε ἀξιοθαύμαστος. Τά μεγάλα ἔργα τά ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Μεταξᾶ δύναται νά ἀνεγείρῃ χάριν τῆς λαϊκῆς εὐημερίας ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου, ὀφείλονται ἀκριβῶς καί εἰς τήν ζωτικότητα αὐτήν. Ὅπως καί εἰς τήν ζωτικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ὀφείλεται καί τό γεγονός ὅτι σύσσωμος ὁ ἑλληνικός λαός ἀκολουθεῖ καί περιβάλλει τόν κ. Μεταξᾶν διά τῆς ἐμπιστοσύνης του, χωρίς καμμίαν παραφωνίαν καί χωρίς κανέναν δισταγμόν ἤ κόπωσιν: «Ὁσηνδήποτε καί ἄν εἴχομεν διάθεσιν καί ὅσον δήποτε καί ἄν εἴμεθα ἀποφασισμένοι, δέν θά ἠδυνάμεθα ποτέ χωρίς τήν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην σου νά ἐκτελέσωμεν τά ἔργα αὐτά, καί ἐν γένει τό μέγα ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, τά ἀποτελέσματα τοῦ ὁποίου σύ ὁ λαός καί τά τέκνα σου θά τά ἀπολαύσῃς». Μέ [illegible] τόν λόγον του ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διά νά τονίσῃ ὅτι ἡ θέλησις καί ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρός τήν Κυβέρνησιν καί τό καθεστώς τῆς 4ης Αὐγούστου εἶνε ἡ ἀφετηρία καί ἡ κινητήριος δύναμις ὅλης τῆς σημερινῆς δράσεως, πού ὁδηγεῖ εἰς τήν ἀναγέννησιν τοῦ ἔθνους, εἰς τήν εὐτυχίαν καί τό μεγαλεῖον του.

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ ΥΠΟ ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Α' ΗΛΑΤΤΩΘΗ Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΕΣΤΑΘΗ Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ

Ο ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΡΓΟΝ ΜΝΗΜΕΙΩΔΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΠΡΟ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1936

1) Κατά τό 1935 εἶχον σημειωθῆ 18.181 ἀδικήματα κατά τῆς ζωῆς.

2) Τά ἀδικήματα τῆς ζωοκλοπῆς, πού ὑπέθαλπον ἀνέκαθεν τήν ἀνάπτυξιν τῆς λῃστείας, ἀνήρχοντο τό 1934 εἰς 7.188.

3) Τόν Ἰούλιον τοῦ 1935 τό ποσοστόν τῶν κρατουμένων ἐπί 10.000 κατοίκων ἦτο 16,60 %.

4) Τόν Ἰούλιον τοῦ 1935 οἱ κρατούμενοι εἰς τάς φυλακάς ἀνήρχοντο εἰς 11.980.

5) Ὁ θεσμός τῶν ἀγροτικῶν φυλακῶν δέν εἶχεν ἀποδώσῃ τά ὅσα ἀνεμένοντο ἐξ αὐτοῦ λόγῳ τῆς ἐφαρμοζομένης κακῆς διοικήσεως.

6) Τά ἔσοδα ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν κρατουμένων ἐξηνεμίζοντο.

7) Τό κατάντημα τῶν φυλακῶν μας ἦτο ἀπερίγραπτον, οἱ δέ κρατούμενοι ὄχι μόνον δέν ἐσωφρονίζοντο ἀλλά ἐξήρχοντο τῶν φυλακῶν πλέον πωρωμένοι.

8) Οὐδεμία πρόνοια εἶχε ληφθῆ διά τήν ἐπιστημονικήν ἀνάπτυξιν τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τάς ὁποίας εἶχε ἀνατεθῆ ἡ παρακολούθησις τῶν δικαστικῶν τῆς χώρας ζητημάτων.

9) Ὁ Νομικός κόσμος τῆς χώρας εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ εἰς τήν τύχην του χωρίς καμμίαν πραγματικήν ὑπέρ αὐτοῦ κοινωνικήν πρόνοιαν.

10) Ἐπί μίαν ὁλόκληρον ἑκατονταετίαν συνεσωρεύοντο αἱ διάφοροι ἀστικαί διατάξεις καί ἐξεδίδοντο ἀλληλοσυγκρουόμενοι Νόμοι μέ ἀποτέλεσμα νά ἐπιλύῃ πραγματικῶς κενῶν εἰς τήν ἀστικήν μας Νομοθεσίαν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ 4ην ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1936

1) Χάρις εἰς τήν αὐστηροτέραν ἐφαρμογήν τῶν νόμων καί τά ληφθέντα γενικώς ὑπό τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ι. Μεταξᾶ μέτρα, τά ἀδικήματα κατά τῆς ζωῆς ἠλαττώθησαν εἰς 12.400 κατά τό 1938. Ἤτοι ἐσημειώθη μείωσις 33 %.

2) Τό 1938 ἐσημειώθησαν μόνον 4.200 ἀδικήματα ζωοκλοπῆς, ἤτοι ἐσημειώθη ἐλάττωσις κατά 40 %.

3) Τόν Ἰούλιον τοῦ 1939 τό ποσοστόν τοῦτο κατῆλθεν εἰς 12 %.

4) Τόν Ἰούλιον τοῦ 1939 οἱ κρατούμενοι ἦσαν μόνον 8.649 ἤτοι ἐλάττωσις κατά 30 %.

5) Κατά τό τελευταῖον οἰκονομικόν ἔτος ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τάς ἀγροτικάς φυλακάς 495.735 ἡμερομίσθια καταδίκων ἔναντι 328.142 προηγουμένου ἔτους.

6) Κατά τό 1939 εἰς τάς ἀγροτικάς φυλακάς ἐκαλλιεργήθησαν 10.014 στρέμματα μέ [illegible]

7) Μέ [illegible] 15.000.000 δραχμῶν [illegible] πιστώσεις διετέθησαν διά τήν ἐπισκευήν τῶν φυλακῶν καί τήν ἐπίτευξιν καλλιτέρων ὅρων διαβιώσεως τῶν φυλακισμένων καί δή τῶν πασχόντων τοιούτων.

8) Ἱδρύθη ἡ Διεύθυνσις Μελετῶν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἡ ὁποία παρακολουθεῖ τά τῆς Νομοθεσίας καί συνεστήθη ἡ μόνιμος Νομοπαρασκευαστική Ἐπιτροπή ἐξ [illegible] Ἐπιστημόνων. Ὡσαύτως ἱδρύθη τό Ἰνστιτοῦτον Διεθνοῦς Δικαίου.

9) Ἀνεσυγκροτήθη τό Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν καί ἐξελίχθη εἰς πραγματικόν ἵδρυμα [illegible] ἀντιλήψεως, συνεστήθη δέ ὡσαύτως τό Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως τῶν Δικαστικῶν Ὑπαλλήλων.

10) Χάρις εἰς τήν ἐπιμονήν καί τήν ἀδιάκοπον θέλησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου Ι. Μεταξᾶ συνεπληρώθη ἡ κατάρτισις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μνημειῶδες ἔργον τοῦ Νέου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΟΙ ΠΟΛΙΤΑΙ ΔΕΝ ΠΡΟΣΒΛΕΠΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΜΕ ΤΡΟΜΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΕΣ ΟΤΙ ΘΑ ΕΥΡΟΥΝ ΓΡΗΓΟΡΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ. Η ΣΗΜΕΙΩΘΕΙΣΑ ΔΕ ΕΛΑΤΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΟΤΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΑΝΕΚΤΗΣΕ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΑΝΗΓΑΓΕ ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΡΕΠΟΝ ΥΨΟΣ ΤΗΣ Η ΕΘΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ Ι. ΜΕΤΑΞΑ.

Β' Η ΕΜΠΕΔΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΠΕΤΕΥΧΘΗ ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΤΟΝΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς προσωπικῆς ἐργασίας προσέφερε ἀνυπολογίστους ὑπηρεσίας εἰς τάς συγκοινωνίας καί τήν ἐν γένει ἐμφάνισιν τῶν [illegible].

ΠΡΟ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1936

1) Οἱ ἀγροτικοί πληθυσμοί τῆς Ἑλλάδος ἐπί μίαν ὁλόκληρον ἑκατονταετίαν ἐταλαιπωρήθησαν ἀπό τήν ἔλλειψιν ἀσφαλείας εἰς τήν ὕπαιθρον.

2) Ἡ ἀνάπτυξις τῆς λῃστείας κατά τόν πρῶτον αἰῶνα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας ὠφείλετο κυρίως εἰς τήν ἔλλειψιν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, ἡ ὁποία ὑπέθαλπε τήν ζωοκλοπήν. Ὡς γνωστόν δέ οἱ λῃσταί ἤρχιζον τό στάδιόν των ὡς ζωοκλέπται.

3) Πρό τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου Ἀγροτικοῦ Νόμου τά ἐκ προστίμων καί δικαστικῶν ἐξόδων ἐρημοδικίας ἀνήρχοντο εἰς 12.073.000 δραχ.

4) Τά ὄργανα τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἐπεδίδοντο εἰς τό δύσκολον ἔργον των ἄνευ οὐδεμιᾶς Κρατικῆς Βοηθείας. Οὕτω κατά τό 1936 εἶχε διατεθῆ διά τήν ἐνίσχυσιν των τό ποσόν... χιλίων δραχμῶν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ 4ην ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1936

1) Ἡ Ἐθνική Κυβέρνησις τοῦ Ι. Μεταξᾶ ὠργάνωσε ἐπί θετικῶν βάσεων τήν ἀγροτικήν ἀσφάλειαν μέ ἀποτέλεσμα νά προφυλαχθῇ καί νά αὐξηθῇ ὁ Ἐθνικός πλοῦτος.

2) Μέ τούς νέους νόμους περί ἀγροφυλακῆς ἐσημειώθη εἰς τά ἀγροτικά ἀδικήματα μείωσις κατά 12—13 % ἔναντι τῶν ἀριθμῶν τοῦ 1935.

3) Κατά τό 1940 τά ὡς ἄνω τέλη ἐμειώθησαν εἰς 9.700.000. Ἡ κατά 30 % αὕτη μείωσις τῶν ἐρημοδικιῶν ἀποδεικνύει τήν ἀποτελεσματικότητα τοῦ νέου Νόμου.

4) Κατά τό 1939 διετέθησαν 5.380.000 δραχ. διά τόν ἱματισμόν τῶν ὀργάνων τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας καί 261.000 διά διάφορα βοηθήματα.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΣΩΣΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

5) Κατά τήν χρῆσιν 1935—36 ἐγένετο προσωπική ἐργασία ὑπό 3.966 κοινοτήτων μέ σύνολον ὡρῶν 20.084.

6) Ἄλλοτε ἡ προσωπική ἐργασία ἦτο μᾶλλον τυπική καί οὐδέν τό σοβαρόν ἀπέδιδε.

7) Ἡ ἐκτέλεσις Δημοσίων ἔργων διά τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων ἐθεωρεῖτο ὡς κάτι τό ἀκατόρθωτον.

8) Κατά τήν χρῆσιν 1935—36 τό σύνολον τῶν ἐσόδων τῶν Δήμων ἀνήρχετο εἰς 751.620.452 δραχ. καί τῶν Κοινοτήτων εἰς 340.566.012 δραχ.

5) Ἡ παρέχη κατά τό ἔτος 1939—40 προσωπική ἐργασία ἀντιπροσωπεύει 29.324 [illegible] ἐκ μέρους 4.566 Κοινοτήτων.

6) Σήμερον ἡ προσωπική ἐργασία τῶν πληθυσμῶν τῆς ὑπαίθρου εἶνε πραγματική καί γίνεται ἐπί τῇ βάσει προκαθωρισμένου προγράμματος.

7) Μέ ἐλαχίστην δαπάνην τοῦ Δημοσίου καί κυρίως χάρις εἰς τήν προσωπικήν ἐργασίαν κατεσκευάσθησαν καί ἐπεσκευάσθησαν εἰς τάς ἐπαρχίας 320 ὑδραγωγεῖα καί [illegible] ἔργα ὁδοποιίας συνολικοῦ μήκους 2.835.000 μέτρων.

8) Κατά τήν χρῆσιν 1939—40 οἱ Δῆμοι ἐπραγματοποίησαν ἔσοδα 975.504.220 δραχ. αἱ δέ Κοινότητες 508.568.208 ἤτοι ἐσημειώθη αὔξησις τῶν ἐσόδων τῶν Δήμων κατά 30 % καί τῶν Κοινοτήτων κατά 46 %.

Η ΑΛΜΑΤΙΚΗ ΑΥΤΗ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΔΕΝ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΝ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΝ ΑΛΛΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΣΘΕΙΣΑΝ ΛΕΛΟΓΙΣΜΕΝΗΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

Τό Κράτος ἐπί πλέον διέθεσε 9.554.779 δραχ. διά τήν παθητικήν [illegible] Δήμων 40 Δήμων καί 10 Κοινοτήτων, μή ὑπολογιζομένων τῶν ποσῶν τῶν διατεθέντων ἀπό τούς Δημοτικούς Προϋπολογισμούς.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ Η ΖΩΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΡΟΦΗ

ΤΗΣ ΙΑΤΡΟΥ κ. ΑΝΝΑΣ ΚΑΤΣΙΓΡΑ

«Ὁ ἄνθρωπος εἶνε ὁ τίτλος τοῦ νέου μας βιβλίου, πού τίθεται σέ κυκλοφορία αὔριο. Τό ζήτημα τῆς ὑπεροχῆς τῶν ἐγχωρίων προϊόντων ἐξετάσαμε καί ἄλλοτε. Ἀλλ' ὅπως γιά τήν βαθύτερη κατανόηση τῆς κάθε ἀληθείας, ἔτσι καί γιά τήν ἀλήθεια αὐτή χρειάζεται ἡ κατάλληλη ἀτμόσφαιρα. Νά γιατί ἐπανερχόμεθα στό προσφιλές μας αὐτό θέμα. Γιατί ποτέ ἡ ἀτμόσφαιρα δέν ἦτο περισσότερο ἀπό τήν σημερινή κατάλληλη, ὥστε ἐδῶ ἡ πρέπουσα προσοχή σέ μιά τόσο μεγάλης σημασίας ἐπιστημονική ἀλήθεια. Τόσο χρησιμώτερη θεωροῦμε μιά πλήρη καί συστηματική ἐπανεξέταση τοῦ θέματος αὐτοῦ, τήν ἐποχή αὐτή ἀνάγκης αὐταρκείας, καθόσον κατά τόν τελευταῖο καιρό ὑποστηρίχθη ὅτι ἡ ὑγεία ἀπαιτεῖ ἐξαιρετικήν χρῆσιν ζωϊκῶν τροφῶν, μάλιστα κρέατος, τοῦ ὁποίου ἡ ἔλλειψις ἄρχισε ἤδη νά γίνεται αἰσθητή σέ ὅλες τίς τάξεις. Εἶνε ἑπομένως ἀνάγκη νά καθησυχάσωμε ὅσους ἔδωκαν μεγαλειτέραν τοῦ δέοντος σημασίαν στήν ὑπερβολικώτερης χρήσεως τοῦ κρέατος προσπαγάθιαν. Γιατί πιστεύομε ὅτι ἡ ψυχική ἀπασχόλησις γιά τήν ἔλλειψη τοῦ κρέατος ἐλαττώνει πολύ περισσότερο τήν ἀντίστασι στά νοσήματα κι' ἀπ' αὐτή τήν παντελῆ ἀπουσία ζωϊκοῦ λευκώματος ἀπό τήν διατροφή μας.

Ποτέ δέν ἦτο καταλληλότερα ἡ εὐκαιρία γιά νά πληροφορηθῇ ὅλος ὁ κόσμος ὅτι ἡ ἀθεΐα δέν ἔχει καμμιά σχέσι μέ τά βασίλεια πού μας προμηθεύουν τίς τροφές μας. Δέν ἔχει σχέσι παρά μέ τήν ἀποτελεσματικότητα ἤ μή θαῦμα τοῦ ὀργανισμοῦ, γιά τήν ὁποία χρειάζονται πλεῖστοι ὅροι ὑγιεινῆς ζωῆς. Μεταξύ αὐτῶν πρωτεύουσαν θέσιν κατέχει ὁ ὀρθός τρόπος διατροφῆς. Φυσικά θά σκεφθῆτε: «Ποιός θά διδάξῃ τόν ὀρθόν αὐτόν τρόπο διατροφῆς, ἀφοῦ σεῖς οἱ γιατροί δέν συμφωνεῖτε ἀκόμη μεταξύ σας ἐπάνω στό ζήτημα αὐτό. Ὁ ἕνας μᾶς συνιστᾷ νά τρῶμε καθημερινῶς κρέας, ἄν θέλωμε τήν ὑγεία μας, καί ὁ ἄλλος μᾶς φοβερίζει μέ τίς τρομερώτερες ἀσθένειες ἄν δέν τό ἀποφεύγωμε σάν τό φοβερώτερο δηλητήριο». Ἀπαντῶ: Ἡ ὀρθή διατροφή δέν ἔχει σχέσι μέ τίς θεωρίες αὐτές τῶν ἄκρων ὑπάρχει ὀρθή διατροφή μέ κρέας καί χωρίς κρέας, μέ γάλα καί χωρίς γάλα, μέ φροῦτα καί χωρίς φροῦτα. Ἡ ὀρθή διατροφή δέν ἀπομακρύνει ἀπό τό τραπέζι μας κανένα ἀπό τά φυσικά μας τρόφιμα. Ἀλλά καί κανένα δέν θεωρεῖ ἀπαραίτητο, κανένα ἀναντικατάστατο.

Δέν ὑπάρχει ἕνα εἶδος ὀρθῆς διατροφῆς. Ὑπάρχουν τόσα εἴδη, ὅσες χῶρες, μορφά, οἰκογένειες καί ἄτομα. Ἡ ὀρθή διατροφή λαμβάνει ὑπ' ὄψιν κλίμα, φῦλα, ἡλικίαν, ἐπάγγελμα, συνήθειαν. Ὑπάρχει ὀρθή διατροφή δι' ὅλα τά γοῦστα, γιά ὅλες τίς κράσεις, γιά ὅλες τίς καταστάσεις, γιά ὅλα τά βαλάντια. Ὑπάρχει ὀρθή διατροφή πού στοιχίζει 100 δραχμές κατ' ἄτομο τήν ἡμέραν, ὑπάρχει ὅμως ὀρθή διατροφή καί λιγώτερο ἀπό 10 δραχμές. Μόνον γιά τά ὀπτιλῶς κανά δέν ὑπάρχει οὔτε ὀρθός, οὔτε ἐσφαλμένος τρόπος διατροφῆς. Γι' αὐτούς ὑπάρχουν τά συσσίτια τῆς κοινωνικῆς προνοίας.

Ποιός εἶνε ὁ ὀρθός τρόπος διατροφῆς πού ἁρμόζει σέ μᾶς τούς Ἕλληνας, ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν μέσων τοῦ καθενός καί ποιά θέσι πρέπει νά δίδωμε στά ἑλληνικά προϊόντα, νά τί ἐξετάζομε στό βιβλίο μας αὐτό. Ἐπιχείρημα πού ἐπιστρατεύθη κατά τήν παρούσαν ἐκστρατείαν ἐναντίον τῆς λιτότητος ἦτο, μεταξύ πολλῶν ἄλλων, καί ἡ ἰσχυότης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ἡ ἰσχυότης αὐτή εἶνε χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς φυλῆς μας, καθώς μᾶς τό βεβαιώνει ὁ πατέρας τῆς ἰατρικῆς. Ἰδού τί γράφει σχετικῶς: «Ὅπου τό κλῖμα εὐκραές, χωρίς ἀπότομες μεταβολές, ἡ δέ γῆ ἄνυδρος καί εὔφορος, ἐκεῖ τά σώματα τῶν ἀνθρώπων παχειά, πλαδαρά καί ἀσκληραγώγητα. Ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι ράθυμοι καί νυσταλέοι, μέ βραδυπάθη τήν ἀντίληψι, κάθε ἄλλο ἤ κατάλληλοι γιά τέχνες καί ἐπιστῆμες. Ὅπου, ἀντιθέτως, ἡ χώρα ἄνυδρος, ἄδενδρος, ἀνεμοδαρμένος, ὥστε τόν χειμῶνα νά τήν δέρνῃ ὁ βορρᾶς καί τό καλοκαῖρι νά τήν φλογίζῃ ὁ ἥλιος, ἐκεῖ θά εὕρῃς ἀνθρώπους ἰσχνούς, μέ πεταμένες τίς ἀρθρώσεις, ἀλλά γεροδύναμους, ἐξυπνους καί ξύπνους. Ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι εἶνε δουλευταί καί ἰσχυ-

ΑΓΓΛΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

Ὅπως εἶχε προαγγελθῆ ἀπό τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ἡ Βουλή τῶν Κοινοτήτων συνῆλθε χθές εἰς μυστικήν συνεδρίασιν διά νά συζητήσῃ ἐπί τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Μεγάλης Βρεττανίας θέματα, τά ὁποῖα ἐκρίθη ὅτι δέν ἔπρεπε νά δοθοῦν εἰς τήν δημοσιότητα. Σχετικῶς κατά τήν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως ὁ πρωθυπουργός κ. Τσώρτσιλ εἶπε τά ἑξῆς: «Πρό ἑβδομάδος ἡ κυβέρνησιν ἀντελήφθη ὅτι ἐπεκράτει ἐπιθυμία ἐν τῇ Βουλῇ νά γίνῃ συζήτησις ἐπί τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καί ὅπως ἡ συζήτησις αὐτή γίνῃ ἐν μυστικῇ συνεδριάσει, ὥστε τά μέλη ὅλων τῶν κομμάτων νά δυνηθοῦν νά εἴπουν πᾶν ὅ,τι αἰσθάνονται περί ξένων χωρῶν, χωρίς νά ὑπάρχῃ κίνδυνος νά προσεθοῦν αὐταί εἰς ἐκείνας μέ τάς ὁποίας εὑρισκόμεθα ἤδη εἰς πόλεμον». Ὁ κ. Τσώρτσιλ ἐτόνισεν ὅτι ἀπόκειται εἰς τήν Βουλήν νά ἀποφασίσῃ ἄν ἡ συζήτησις θά εἶνε μυστική ἤ δημοσία. Πράγματι ἐγένετο ψηφοφορία καί ἡ μυστική συνεδρίασις ἀπεφασίσθη νά γίνῃ ἀμέσως διά ψήφων 200 ἐναντίον 109. Προηγουμένως ὡμίλησεν εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν ὁ ὑπουργός τοῦ Ἀποκλεισμοῦ κ. Ντώλτον, ὅστις ἀπαντῶν εἰς διάφορα ἐρωτήματα, εἶπε τά ἑξῆς, ὡς ἀναγγέλλει τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Ρώυτερ ἐκ Λονδίνου:

«Τά φορτία πετρελαίων καί τῶν ἐκ πετρελαίου προϊόντων εἰς Ἱσπανίαν ἐξ Ἀμερικῆς κατά τό πρῶτον ἥμισυ τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπῆρξαν σημαντικῶς μεγαλείτερα τῶν τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους. Πρό τῆς καταρρεύσεως τῆς Γαλλίας, ἡ μόνη ὁδός, διά τῆς ὁποίας πετρέλαιον θά ἦτο δυνατόν νά φθάσῃ εἰς Γερμανίαν ἐξ Ἱσπανίας ἦτο ἡ θαλασσία διά τῆς δυτικῆς Μεσογείου καί μέσω τῆς Ἰταλίας. Ἡ Ἀγγλία ἐβασίζετο ἐπί τῶν περιπολιῶν τοῦ γαλλικοῦ στόλου διά τήν παρεμπόδισιν τῆς διακινήσεως ταύτης. Ἀφ' ὅτου κατέρρευσεν ἡ Γαλλία, πολλά σημεῖα τῆς καταστάσεως κατέστησαν σκοτεινά. Ὁ ὑπουργός ἐν συνεχείᾳ εἶπεν ὅτι ἀποστέλλει ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ ὑπουργείου του εἰς Ἱσπανίαν, ὅστις θά συνεννοηθῇ μέ τάς ἱσπανικάς ἀρχάς καί μέ τόν ἐν Μαδρίτῃ πρεσβευτήν τῆς Ἀγγλίας, καί προσέθεσεν: «Ἡ ἐπιθυμία τῆς κυβερνήσεως εἶνε νά ἐπιτραπῇ εἰς τήν Ἱσπανίαν νά λάβῃ ἐπαρκεῖς προμηθείας πετρελαίου διά τήν ἐσωτερικήν της κατανάλωσιν, οὐχί ὅμως καί δι' ἐπανεξαγωγήν. Δέν ἔχω ἐνδείξεις περί ἐπανεξαγωγῆς πετρελαίου ἐξ Ἱσπανίας εἰς Γερμανίαν, ἀλλά τά ἐν Ἱσπανίᾳ ἀποθέματα φαίνεται ὅτι εἶνε τόσον μεγάλα ἐν συγκρίσει πρός τήν ἐσωτερικήν κατανάλωσιν, ὥστε δέν ἐξεδόθησαν ναυλωτικά πιστοποιητικά διά νέαν εἰσαγωγήν. Ἡ ἀγγλική κυβέρνησις ἀπεφάσισε νά ἐπεκτείνῃ τό σύστημα τῶν ναυλωτικῶν πιστοποιητικῶν εἰς ὅλα τά διά θαλάσσης μεταφερόμενα ἐμπορεύματα, τά προωρισμένα δι' οἱουσδήποτε εὐρωπαϊκούς λιμένας, καθώς καί διά τινας νήσους τοῦ Ἀτλαντικοῦ καί οὐδετέρους τινάς λιμένας τῆς βορείου Ἀφρικῆς. Τά σκάφη δέον νά εἶνε ἐφωδιασμένα μέ τοιαῦτα πιστοποιητικά δι' ὅλα τά εἴδη, τά ὁποῖα μεταφέρουν. Οἱ αὐτοί κανόνες πρέπει νά ἐφαρμοσθοῦν καί εἰς τό ἐξαγωγικόν ἐμπόριον. Πολύ ὀλίγα σκάφη ἀπασχολοῦνται ἤδη μέ τό νόμιμον οὐδέτερον ἐμπόριον μεταξύ Εὐρώπης καί Ἀμερικῆς. Ὀφείλομεν νά θέσωμεν ὑπό ἔλεγχον ὄχι μόνον τά σκάφη τά πλησιάζοντα εἰς τήν Μεσόγειον ἤ εἰς τήν Βόρειον θάλασσαν, ἀλλά καί ὅλα τά διασχίζοντα τόν Ἀτλαντικόν. Εἰς ἥν περίπτωσιν δέν ὑπάρχουν πιστοποιητικά, τά φορτηγά καί τά ἄλλα σκάφη θά ὑπόκεινται εἰς κράτησιν ἀπό μέρους τῶν ἀγγλικῶν περιπολιῶν. Τά πιστοποιητικά θά παρέχωνται ἐπί τῇ βάσει τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως τῶν οὐδετέρων. Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὅπως θεωρῇ ὁλόκληρον τήν Γαλλίαν, καθώς καί τήν Ἀλγερίαν, τήν Τύνιδα καί τό γαλλικόν Μαρόκον, ἀπό τῆς ἀπόψεως τοῦ λαθρεμπορίου καί τοῦ ἐλέγχου δι' ἐξαγωγάς πρός τόν ἐχθρόν, ὡς χώρας ἐλεγχομένας ὑπό ἐχθρικόν ἔλεγχον (Γενειάδες)».

«Τά ὡς ἄνω μέτρα θά εἶνε εὐεργετικά δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι διεξάγουν ἔντιμον οὐδέτερον ἐμπόριον. Βαρύ πλῆγμα θά καταφερθῇ κατ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θά προσπαθοῦν νά διαφύγουν τόν ἀγγλικόν ἔλεγχον ἤ νά μεταφέρουν ἐμπορεύματα εἰς τόν ἐχθρόν ἤ καί τανάπαλιν. Τά γερμανικά στρατεύματα κατώρθωσαν νά καταλάβουν μεγάλα τμήματα τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, ἀλλά τά ἐμπορεύματα ἐκ τῶν πέραν τῶν θαλασσῶν χωρῶν ἔχουν ἀποκλεισθῆ χάριν εἰς τήν κυριαρχίαν τῶν θαλασσῶν ἀπό μέρους τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου. Ἡ ἐφαρμογή τοῦ ἐλέγχου ἀπό θαλάσσης κατά τόν παλαιόν τρόπον θά ὑπεχρέωνε πολλά σκάφη νά παρεκκλίνουν τῶν δρομολογίων των διά νά φθάσουν εἰς τάς βάσεις ἐλέγχου ἐν Ἀγγλίᾳ ἤ ἐν τῇ δυτικῇ Ἀφρικῇ. Ἐλέχθη εἰς τινας κύκλους ὅτι γίνεται σκέψις νά ἐπεκταθῇ ὁ ἀποκλεισμός εἰς τινας οὐδετέρας χώρας. Τοῦτο δέν εἶνε ἀκριβές. Ἡ κυβέρνησις, ἐφαρμόζουσα σύστημα τῶν πιστοποιητικῶν, θά ἐφαρμόσῃ καί πολιτικήν, διά τῆς ὁποίας, ὄχι μόνον θά ἐξασφαλισθοῦν ἐπαρκεῖς προμήθειαι διά τήν ἐσωτερικήν κατανάλωσιν τῶν οὐδετέρων χωρῶν, ἀλλά καί θά βοηθηθοῦν αἱ χῶραι αὗται εἰς τόν ἐφοδιασμόν των».

Ὁ ὑπουργός τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Κρός, ἀπαντῶν εἰς ἐρωτήσεις, εἶπεν ὅτι ἡ ἐξέλιξις τοῦ πολέμου ἐπέβαλε τήν λῆψιν νέων μέτρων ἐλέγχου ἐπί τῆς ναυτιλίας. «Πολλά σκάφη εὑρίσκονται ἤδη ὑπό ἀγγλικόν καί συμμαχικόν ἔλεγχον, περιλαμβανομένων εἰς αὐτά καί πολλῶν οὐδετέρων σκαφῶν. Ἡ κυβέρνησις ἐνῷ εἶνε διατεθειμένη νά ναυλώσῃ καί ἄλλα σκάφη διά τήν ὑπηρεσίαν της προτίθεται νά λάβῃ καί ἄλλα μέτρα, διά νά ἐξασφαλισθῇ ὥστε τά σκάφη, τά ὁποῖα δέν εὑρίσκονται ὑπό τόν ἔλεγχον τῶν Συμμάχων, μή χρησιμοποιοῦνται εἰς ἐμπόριον, τό ὁποῖον θά ἦτο δυνατόν νά ἐξυπηρετήσῃ τόν ἐχθρόν. Μέχρι τοῦδε αἱ ναυτιλιακαί εὐκολίαι ὑπό τῶν ἀγγλικῶν ἐλέγχων παρείχοντο εἰς ὅλα τά σκάφη. Δέν εἶνε ὅμως λογικόν αἱ εὐκολίαι αὗται νά ἐξακολουθήσουν νά παρέχωνται ἐλευθέρως εἰς πλοιοκτήτας, οἱ ὁποῖοι δέν ἀνταποδίδουν τήν ὑπηρεσίαν ἤ δέν ἱκανοποιοῦν τήν ἐπιθυμίαν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ὅπως ἀποφύγουν νά διεξάγουν ἐμπόριον, τό ὁποῖον θά ἦτο ἐπιζήμιον εἰς τήν συμμαχικήν πολεμικήν προσπάθειαν. Οἱ πλοιοκτῆται, οἱ ὁποῖοι ἱκανοποιοῦν τήν ἐπιθυμίαν αὐτήν θά λαμβάνουν ἕν εἶδος πιστοποιητικοῦ, τό ὁποῖον θά ἐπιτρέπῃ εἰς αὐτούς ν' ἀπολαμβάνουν ὅλων τῶν ἐμπορικῶν καί ναυτιλιακῶν εὐκολιῶν ὑπό τόν ἀγγλικόν ἔλεγχον. Τά σκάφη, τά ὁποῖα δέν θά εἶνε ἐφωδιασμένα μέ τοιοῦτον ἔγγραφον, θά ὑπόκεινται εἰς ἐρεύνας, αἱ ὁποῖαι θά συνεπάγωνται ἐνοχλήσεις καί βραδύτητα. Τό σύστημα αὐτό ἐτέθη εἰς ἐφαρμογήν».

Ἡ μυστική συνεδρίασις ἔληξε τήν 9.30' καί ἡ Βουλή ἀνέβαλε τάς ἐργασίας της.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30 Ἰουλίου. (Ἀθ. Πρ.).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι καθ' ἅ γράφουν οἱ «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» αἱ προμήθειαι τῶν Δυνάμεων τοῦ Ἄξονος εἰς ὑγράν καύσιμον ὕλην διά τάς ἀνάγκας τοῦ πολέμου ἐξασφαλίζονται διά τοῦ συνθετικοῦ πετρελαίου, τό ὁποῖον παράγεται ἐν Γερμανίᾳ καί διά τῆς αὐξήσεως τῆς ρουμανικῆς παραγωγῆς πετρελαίων. Ὁ ἀρθρογράφος φρονεῖ ὅτι ἡ ἐν Ρουμανίᾳ παραγωγή θά εἶνε δυνατόν νά αὐξηθῇ σημαντικῶς εἰς τό ἐγγύς μέλλον, δεδομένου ὅτι ἡ ρουμανική κυβέρνησις ἀνέλαβε καί τήν ἐκμετάλλευσιν ἐπιχειρήσεων ξένων τινῶν ἑταιρειῶν. Ἡ σημερινή παραγωγή πετρελαίων ἀνέρχεται εἰς ἑκατόν χιλιάδας βαρέλια καθ' ἑκάστην.

ΡΩΜΗ, 30 Ἰουλίου. (Ἀθ. Πρ.).— Ὁ δι[illegible]ματικός συνεργάτης τοῦ Στέφανι γράφει τά ἑξῆς: «Ὅταν ἡ Ἀγγλία ἦτο ἀκόμη εἰς θέσιν νά ἐκμεταλλεύεται τάς ρουμανικάς πετρελαιοπηγάς καί ἐνεφανίζετο ὡς προστάτις δύναμις τῆς Ρουμανίας τό Λονδῖνον ὑπεστήριζε τό μέ ἀδιαλλαξίαν τοῦ καθεστῶτος τοῦ Δουνάβεως καί ἔλεγεν ὅτι ἦσαν ἱεραί καί ἀπαραβίαστοι αἱ συνθῆκαι εἰρήνης. Σήμερον ὅμως ὅτε ἡ ρουμανική κυβέρνησις διεκδικεῖ ἀθόως τάς ρουμανικάς πετρελαιοπηγάς ὡς ἐθνικήν κληρονομίαν, ἡ ἰδία Ἀγγλία ἐκτοξεύει κεραυνούς ἐναντίον τῆς Ρουμανίας καί προσπαθεῖ νά ὑποβάλῃ τά μῖση μεταξύ τῶν λαῶν τῶν Παραδουναβίων χωρῶν. Ἡ μεταστροφή αὐτή τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς εἶνε ἰδιαιτέρως σημαντική».

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΚΑΤΑΤΟΠΙΣΤΡΙΑ

Πῶς τά προφθαίνει; Ἀπό τό πρωΐ ὡς τό βράδυ τό σπίτι της δέν τή βλέπει. Ζῇ τήν ἐντατική ζωή τῆς κοσμικῆς Ἀθηναίας. Ἐμπορικά, κουρεῖο, μοδίστα, ὀρεκτικό. Φθάνει στίς δυό λαχανιασμένη γιά τό γεῦμα καί παραπονεῖται γιατί δέν ἔχει τελειώσει οὔτε τίς μισές της δουλειές.

Ἀρχίζει ἀπό τίς τέσσαρες νά ἑτοιμάζεται γιά τήν ἔξοδο τοῦ ἀπογεύματος, γιά μιά τυπική ἐπίσκεψι, γιά τό τσάϊ, γιά μιά παρτίδα μπρίτζ, γιά τή μαστίχα, γιά τό σινεμά, γιά τό ρεστωράν, γιά τή τρέβεση, γιά τίς ἄπειρες ἀσχολίες πού σημειώνει στίς σελίδες τοῦ καρνέ. Ἀποφεύγει δέ ν' ἀναφέρῃ ἐκεῖνες πού δέν σημειώνονται γιά νά μήν ὑπάρξουν μάρτυρες τῆς ἐρωτικῆς ἐπιδόσεως καί πού δέν ἀποτελοῦν τό πιό ἀσήμαντο μέρος τοῦ προγράμματος τῆς ἡμέρας.

Ἡ ἀπορία εἶνε πῶς ὕστερ' ἀπό τέτοια πυρετώδη ἐργασία τά καταφέρνει καί παρουσιάζεται πάντοτε τόσο καταπληκτικά ἐνημερωμένη στήν πνευματική κίνησι τοῦ τόπου, ἐνῷ τόσον μέ πλουσιώτατη, ἀδιάλειπτο, παραγωγή. Δέν τῆς ξεφεύγει ἔκδοσις βιβλίου, δέ δημοσιεύεται κριτική πού νά μή τήν προσέξῃ. Δέν ὑπάρχει συλλογή ποιημάτων πού νά τῆς εἶνε ἄγνωστη. Δέν ξέρει μόνο τούς τίτλους καί τά ὀνόματα τῶν συγγραφέων. Κατέχει καί τό περιεχόμενο. Τά ὀνόματα τῶν ἡρώων τῆς νουβέλλας, τήν ὑπόθεσι τοῦ ρομάντσου, τά συμπεράσματα τῆς κριτικῆς γιά μιά θεατρική παράστασι.

Τέτοια ἐπιμέλεια! Καί μέ πόση μαεστρία τήν ἐκδηλώνει... Σάν ἀναπτερυγμένος, σάν ἄνθρωπος πού τίς ἐπιβάλλει ὡς τό καταλάβει, σάν τραγουδάει, πού διαβαίνει αἰθέρια τά μέλη. Ἔτσι κατά τό ἐπίλεκτο τοῦ σαλονιοῦ, ἐκεῖ τήν πιό στά νύχι τό ταίριασμα τῆς θά τήν ἀκούσετε, μέ τό ἑλληνικά ἀκλινώς, νά ἀπαγγέλλῃ στίχους σάν κι' αὐτόν:

«Κλάψε στήν τρομερή τοῦ θανάτου ἡμέρα μου».

Σιγή ἀπό ἀκροατήριο πού παρακολουθεῖ τή συνέχεια. Ἡ κυρία πού προαπαγγέλλει τήν ἀπαγγελία ἔχει συνέλθει καί γελᾷ μέ τό καθένα της. Ἀλλά ἡ συντροφιά ἀποτελεῖται ἀπό ἀνθρώπους παραμυθικούς, εἶνε περίεργη, εἶνε ἀνάγκη θέλει νά γνωρίσῃ τόν ποιητή τοῦ στίχου καί τή συνέχεια τοῦ ἀριστουργήματος καί ἡ κυρία — τί νά κάνῃ; — πιεζομένη συμπληρώνει τήν ἀπαγγελία καί ἀναφέρει τό ὄνομα τοῦ ποιητοῦ Λάμπης Μαλακάσης, τό δόξα τοῦ Ἑλικῶνος, καί τόν τίτλο τῆς συλλογῆς του: «Ἡ κακιά ὥρα τοῦ ἀποκλεισμοῦ τό ἀπέναντι τῆς ταραχοσίας».

Καταπληκτικές. Πῶς τά καταφέρνει; Ἀλλά οἱ τρεῖς αἰῶνες τοῦ θαύματος, ὅταν πέρασε καί τό μυστικό ἀρχίσε ν' ἀποκαλύπτεται ἀπό κοσμικά παρασκήνια.

Τά καταφέρνει, λένε, γιατί ὑπάρχει ἡ κατατοπίστρια. Ἐπάγγελμα νέο γιά τήν Ἑλλάδα. Ἄν ἡ σχετική ἀγγελία δέν ἔχει ἀκόμη δημοσιευθῆ στή στήλη τοῦ «Ζητεῖται», ἡ ζήτησις ὑπάρχει καί ἡ προσφορά ἐπίσης. Σέ χίλιες πεντακόσιες δραχμές ἔχει ὁρισθῆ ἡ μηνιαία ἀμοιβή τῆς κοπέλλας πού ἐγνώρισα. Ἄνεργα κορίτσια τῆς πόλεως, μήν τή μακαρίσετε. Προτιμᾶτε τήν ἀνεργία σας ἀπό τό μαρτύριό της. Τό φοβερό μαρτύριο ἑνός κοριτσιοῦ πού καταδικάσθηκε ἀπό τή φτώχεια του νά παρακολουθῇ τό ἑλληνικό ἔντυπο σέ ὅλες του τίς μορφές.

Δέν εἶνε ἡ ἁπλή ἀναγνώστρια πού διαβάζει μηχανικά κι' ἔχει τοὐλάχιστον τήν ἱκανοποίησι ὅτι τήν ὥρα τῶν βασάνων της μοιράζεται μαζί μέ τήν ἐργοδότρια τά βάρη ἑνός φρικτοῦ ἐπαγγέλματος. Ἡ κατατοπίστρια ἀκροατήριο δέν ἔχει. Μόνη θά πληροφορηθῇ τίς ἐκδόσεις, μόνη θά διαβάσῃ βιβλία καί περιοδικά, μόνη θά παρακολουθήσῃ τίς φάσεις μιᾶς φιλολογικῆς συμπλοκῆς καί θά ὑποβάλῃ τήν ἔκθεσί της μέ τήν ὑπόθεσι τοῦ μυθιστορήματος, μέ μιά κτυπητή φράσι ἀπό τόν τόμο τῶν διηγημάτων, μ' ἕνα στίχο ἀπό τή συλλογή τῶν τραγουδιῶν...

Θά σκοτώσῃ ἄρά γε ἡ ἀποκάλυψις τοῦ μυστικοῦ τό ἐπάγγελμα; Δέν τό νομίζω. Τό πιθανώτερο εἶνε τό ἐπάγγελμα ν' ἀποτελέσῃ μόδα καί θά θεωρεῖται πολύ σίκ γιά ἕνα μοντέρνο σπίτι στόν κατάλογο τοῦ προσωπικοῦ του, ἐκτός ἀπό τή δακτυλό γιά τίς ἀνάγκες τοῦ κυρίου καί τήν Ἐλβετίδα γιά τήν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν, νά προσθέσῃ καί τήν κατατοπίστρια τῆς κυρίας.

Αὐτήν κλαίω. Πόσο ἀπόθεμα ὑπομονῆς πρέπει νά διαθέτουν τά δύστυχα αὐτά πλάσματα. Τό μαρτύριό τους δέν εἶνε μόνο ὅτι θά ὑποστοῦν τή γλωσσική καί φραστική ἀσυναρτησία τῆς σύγχρονης μούσας. Ὑπάρχει ἀπό τό φοβερό, τό φοβερώτερο: Νά βγάλουν νόημα ἀπό τήν ἀνοησία, ν' ἀντλήσουν συμπεράσματα ἀπό τήν ἀσυναρτησία, νά καταλάβουν τ' ἀκατανόητα καί νά τά κάμουν νοητά ὅσα οὔτε οἱ δάσκαλοι τους ἔχουν ἐννοήσει. Χίλιες πεντακόσιες δραχμές γιά μιά τέτοια δοκιμασία... Τί πληρώνετε, κυρία μου;

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Ἡ δωρεάν διανομή τῶν εἰσιτηρίων διά τήν Ἑορτήν καί Στάδιον ἀρχίζει ἀπό τήν προσεχῆ [illegible] εἰς τά γραφεῖα [illegible] Φιλελλήνων ἀρ. 17. ΩΡΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗΣ 9—12 π. μ. καί 5.30—7.30 μ. μ.

ΘΥΣΙΑ ΣΤΗ ΔΟΞΑ...

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ::: ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΘΥΕΛΛΑ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

24

Ἀλλά οἱ Ἄγγλοι δέν ἐκαλοδέχθηκαν τόν Ἱσπανόν πρίγκηπα. Τά φιλόδοξα σχέδια τοῦ ἰδίου καί τοῦ πατέρα του νά γίνουν κύριοι τῆς Ἀγγλίας [illegible] τό κράτος τῆς Ἱσπανίας δέν ἐφαίνονταν εὔκολα νά πραγματοποιηθῇ. Ἡ συζυγική τραγωδία πού ἐπηκολούθησε τό γάμο ἐπέτεινε τήν ἀπογοήτευσί του καί τή διάθεσί του νά ἀνακρούσῃ πρύμνην. Ἡ Μαίρη παρουσίασε τά ἐξωτερικά φαινόμενα μιᾶς ἐνδιαφερούσης καταστάσεως, τά ὁποῖα στήν ἀρχή ξεγέλασαν καί τούς γιατρούς. Ἀργότερα ὅμως οἱ ἐπιστήμονες διεπίστωσαν τό λάθος των καί μάλιστα ἐβεβαίωναν πώς ἡ βασίλισσα δέν μποροῦσε νά γίνῃ μητέρα. Ὥστε ὅλη ἐκείνη ἡ μεγάλη περιπέτεια παρουσιαζόταν σάν ἕνας οἰκτρός τζίφος, ἀφοῦ δέν θά ἐγεννιώταν διάδοχος στόν ὁποῖον νά βασισθῇ ἡ Ἱσπανική πολιτική. Τό πιό τραγικό ὅμως ἦταν πώς τό λογικό τῆς Μαίρης εἶχεν ἀρχίσει νά κλονίζεται ἀπό τίς διάφορες ἀτυχίες καί ἀποτυχίες. Καί μιά ἀπό τίς πιό δραματικές ἐκδηλώσεις αὐτῆς τῆς ἀλλοιώσεως ἦταν ἡ ἔμμονη ἰδέα τῆς πώς μέ τό πέρασμα τοῦ καιροῦ θά ἐγινόταν μητέρα, ὅταν οἱ γιατροί ἐβεβαίωναν πρό πολλοῦ ὅτι αὐτό θά ἦταν ἀδύνατον.

Ἔτσι ὁ γάμος ἀπό τόν ὁποῖον τόσα μεγάλα ὠφελήματα ἀνέμενεν, ἔγινε γιά τόν Ἱσπανό πρίγκηπα μιά περιπέτεια ἀποκαρδιωτική καί καταθλιπτική τῆς ὁποίας ἀνυπομονοῦσε νά ἰδῇ τώρα τό τέλος. Αὐτή ἡ τροπή τόν ἔκαμε νά ἰδῇ μέ ἄλλα μάτια πράγματα καί ἀνθρώπους. Ἐκεῖνοι πού εἶχαν ἀντιταχθῆ στό γάμο του μέ τή Μαίρη καί τούς ὁποίους ἐθεωροῦσεν ἀσπόνδους ἐχθρούς, τοῦ ἐφαίνοντο τώρα πολύ πιό συμπαθεῖς παρά πρίν. Ἐσυμβούλευε τή βασίλισσα καί γυναῖκα του νά βγάλῃ ἀπό τόν Πύργο ὅσους ἐκρατοῦντο ἀκόμη. Ἔτσι κοντά στούς ἄλλους ἀπελύθη καί ὁ Ρόμπερτ Ντάντλεϋ, ὁ νέος πού εἶχε βοηθήσῃ μέ κάθε τρόπο τήν Ἐλισάβετ στή φυλακή. Ἀκόμη καί ἡ Ἐλισάβετ, ἡ ὁποία ἦταν ὁ στόχος τοῦ μίσους τοῦ Φιλίππου καί τοῦ πατέρα του, παρουσιαζόταν τώρα στόν γυιό σάν μιά νέα πριγκήπισσα ἡ ὁποία δέν εἶχε κάμη οὔτε εἶχε σκεφθῆ τό κακό καί δέν ἦταν κάν διαμαρτυρομένη, ὅπως ἔλεγεν ὅλος ὁ κόσμος. Ἐσκέφθη ἴσως ὁ Ἱσπανός ὅτι ὁ μόνος τρόπος γιά νά ἀποφύγῃ τίς βαρειές εὐθύνες πού εἶχε φορτωθῆ ἦταν νά βάλῃ τήν Ἐλισάβετ στή θέσι τοῦ διαδόχου ὁ ὁποῖος δέν ἔμελλε νά γεννηθῇ. Γι' αὐτό, ὅταν ἔφθασεν ἡ ἱκετευτική ἐπιστολή πού εἶχε γράψῃ ἡ Ἐλισάβετ διά χειρός τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακός της, ὁ Φίλιππος ἐσυμβούλεψε τή βασίλισσα νά καλέσῃ τήν ἀδελφή της στό παλάτι. Δικαίως οἱ ἱστορικοί ἀποδίδουν στόν Φίλιππο τή συνδιαλλαγή τῶν δυό ἀδελφῶν.

Τήν ὥρα πού ἐπρόκειτο νά ἐγκαταλείψῃ τή θλιβερή ἐκείνη κατοικία ὅπου εἶχε χάσῃ ἕνδεκα μῆνες τῆς νεότητός της, ἡ συγκινημένη νέα δέν μπόρεσε νά ἀντισταθῇ στήν ἐπιθυμία νά χαράξῃ μέ μιά διαμαντόπετρα σ' ἕνα τζάμι τό δίστιχο πού ἔμεινε φημισμένο σάν τήν αὐτοσχέδια ποιήτρια πού τό εἶχε συνθέσει: «Πολλές ὑποψίες ἐναντίον μου. Ἀπόδειξις καμμιά». Αὐτά λέει ἡ φυλακισμένη Ἐλισάβετ. Μετά τεσσάρων ἡμερῶν ταξίδι, τοῦ ὁποίου τήν κούρασι ἐδιώχναν οἱ ἐπευφημίες καί τά προσκυνήματα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου πού συνέρρεε στό διάβα της, ἡ Ἐλισάβετ καί ὁ Μπέτιγκφηλδ, ὁ συνοδός της, ἔφθασαν στό ἀνάκτορο Χάμπτον Κώρτ. Ἐκεῖ τήν ἔμπασαν ἀπό μιά πόρτα τῆς ὑπηρεσίας, πάντα σάν φυλακισμένη τήν ὁποίαν ἐπιτηροῦσαν οἱ ἄνδρες τῆς ἐνόπλου συνοδείας της. Καί πάλι τήν ἀπομόνωσαν. Κάθε ἐπικοινωνία μέ τούς ἔξω τῆς ἀπηγορεύθη. «Μολονότι οὐδέν ἀπεδείχθη», ἡ Μαίρη ἦταν πεπεισμένη πώς ἡ ἀδελφή της εἶχεν ἔλθῃ σέ συνεννόησι μέ τούς ἐχθρούς της. Ἀλλά εἶχε βαρεθῆ τίς ἀνώφελες δικαστικές ἔρευνες. Χωρίς νά αἰσθάνεται καμμιά συμπάθεια ἤ καμμιά μεταμέλεια γιά τή δοκιμασία πού τῆς εἶχεν ἐπιβάλει [illegible] ἐνόχλησις [illegible] ἐπέμενε νά τῆς [illegible] νόταν στό ἔλεός της. Ἀλλά ἡ ἀκατάβλητη Ἐλισάβετ δέν ἦταν διόλου διατεθειμένη νά παίξῃ τόν ἄχαρο ρόλο τῆς μετανοημένης καί συγχωρημένης ἐνόχου. Αὐτή πού ἄντεξε σέ τόση καταπίεσι, αὐτή πού εἶχεν ἀντιμετωπίσῃ τέτοιες φορτοῦνες, θά ἐλιποψυχοῦσε τώρα πού στό βάθος ἐφαινόταν τό λιμάνι; Ἐσήκωσε τό κεφάλι ἀκόμη πιό ψηλά. Ὕστερ' ἀπό δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπομόνωσι, ἀξίωσεν ἡ ἰδία νά δικασθῇ, νά προσαχθῇ μπροστά στούς λόρδους τοῦ Μυστικοσυμβουλίου. Ἐκεῖ ἐμίλησε σάν πριγκήπισσα πού εἶχε ταπεινωθῆ καί προσβληθῆ στά καίρια καί κανένας δέν ἐτόλμησε νά ἀντιλέξῃ. Πάντως ἡ ἐπιτήρησις της συνεχίσθη. Καί νά πού καθώς ἐσυγκέντρωνεν ὅλες τίς ψυχικές δυνάμεις της γιά νά νικήσῃ τήν ἀντίδρασι πού συναντοῦσε καί γιά νά ἐπιβάλῃ τόν θρίαμβό της, ἦλθεν ἡ κρίσιμος στιγμή. Ἡ ὥρα ἦταν τόσο παράξενη ὥστε τρεμούλα κατέλαβε τήν Ἐλισάβετ καί ἄφωνα λόγια προσευχῆς ἔξέφυγαν ἀπό τά χείλη της. Ἐπλησίαζαν τά μεσάνυχτα, ὅταν τῆς ἀνήγγειλαν ὅτι ἡ βασίλισσα ἐζητοῦσε νά τήν ἰδῇ. Συνοδευομένη ἀπό τόν ἀχώριστον Μπέτιγκφηλδ, ὁ ὁποῖος ἐκρατοῦσε μιάν ἀναμμένη δᾶδα καί περικυκλωμένη ἀπό τούς ἐνόπλους φρουρούς τῆς τῶν ὁποίων δέν διέκρινε τά πρόσωπα, ἡ Ἐλισάβετ διέσχισε μακρές στοές καί αὐλές καί διαδρόμους γιά νά φθάσῃ ἕως τήν κρεβατοκάμαρη τῆς ἀδελφῆς της. Ἡ Μαίρη ἦταν μισοξαπλωμένη σέ μιά πολυθρόνα, σέ ἀγέρωχη καί αὐστηρή στάσι ἡγεμόνος καί κριτοῦ πού ἐπρόκειτο νά ἀντικρύσῃ ἕναν ταπεινό κατηγορούμενο. Ὕστερ' ἀπό τρεῖς ὑποκλίσεις, ἡ Ἐλισάβετ ἔπεσε γονατιστή, ἐπεκαλέσθη τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἀδελφή της καί:

— Ἡ μεγαλειότης σας — εἶπε στή Μαίρη — ἄς εὐδοκήσῃ νά ἀκούσῃ τήν ἔκφρασι τῆς εὐγνωμοσύνης καί τοῦ θαυμασμοῦ μου γιά τήν καλωσύνη της. Παρακαλῶ τή μεγαλειότητά σας νά πιστέψῃ ὅτι ἡ ἀφοσίωσις καί ἡ πίστις μου ὑπῆρξαν πάντα καί παραμένουν ἀναλλοίωτες. Ἐάν μοῦ ἀπηύθυναν φοβερές κατηγορίες, δέν ὑπάρχει σκιά ἀληθείας στούς κακοβούλους ἰσχυρισμούς τῶν ἐχθρῶν μου, οἱ ὁποῖοι τούς ἐπενόησαν γιά νά προκαλέσουν τή δυσμένεια τῆς μεγαλειότητός σας ἐναντίον μου...

— Βλέπω, τή διέκοψε μέ αὐστηρό τόνο ἡ βασίλισσα, ὅτι δέν θέλετε νά ὁμολογήσετε τήν ἐνοχή σας. Ἐξακολουθεῖτε νά διακηρύσσετε χωρίς ἐνδοιασμό τήν ἀφοσίωσι καί τήν ἀθωότητά σας. Δεηθῆτε στόν Ὕψιστον νά ἔχουν ἔτσι τά πράγματα!

— Ἐάν δέν λέω τήν ἀλήθεια, δέν ζητῶ ἀπό τή μεγαλειότητά σας οὔτε εὔνοιαν, οὔτε συγγνώμη.

— Τό πεῖσμα σας δέν ἔχει ὅρια. Ἤσαστε, λοιπόν, πιστή καί ἀφωσιωμένη; Ἴσως θά ἰσχυρισθῆτε ἀκόμη ὅτι ἀδίκως ἐτιμωρήθηκατε.

— Δέν θά τό εἰπῶ μπροστά στή μεγαλειότητά σας, ἐάν πρόκειται νά τή δυσαρεστήσῃ.

— Ὥστε θά τό εἴπατε σ' ἄλλους;

— Ὄχι, ἐάν πρόκειται νά δυσαρεστηθῇ ἡ μεγαλειότης σας. Ἐσήκωσα καί ὀφείλω νά σηκώσω αὐτό τό φορτίο μονάχη μου. Ἱκετεύω ταπεινῶς τή μεγαλειότητά σας νά ἔχῃ καλή γνώμη γιά μένα καί νά μέ θεωρῇ πιστή ὑπήκοον της, ὄχι ἀπό τήν ἀρχή καί ἕως τώρα, ἀλλά γιά πάντα ἐν ὅσῳ ζῶ.

— Ὁ Θεός ξέρει! — εἶπεν ἡ βασίλισσα, κλονισμένη κάπως ἀπό τήν τόση κατηγορηματικότητα.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΤΗ ΕΥΡΩΠΗ

Ο ΦΛΟΓΕΡΟΣ ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΣ

ΔΟΞΕΣ ΚΑΙ ΚΑΫΜΟΙ ΤΟΥ ΟΥΓΟΥ ΦΟΣΚΟΛΟΥ

41

Βρῆκε ἐπί τέλους τό σπίτι στήν Παβία καί τό βάλθηκε μεγάλον, ἀντάξιο τῆς μεγάλης θέσεως στήν ὁποίαν ἐκλήθη. Ὁ βαρῶνος Ἰούλιος Μοντεβέκιο ἐμοίρασε μαζί του τά δωμάτια τοῦ σπιτιοῦ αὐτοῦ καί τά ἔξοδα. Μόνος δέν θά μποροῦσε νά μένῃ σέ μιά πόλι πού δέν ἤλπιζε, καί σ' ἕνα σπίτι ἄδειο. Ἡ μοναξιά τοῦ ἄρεσε στό ὕπαιθρο καί στήν περίπατον, ἀλλά στό σπίτι τοῦ ἐπροξενοῦσε τρόμο. Εἶχεν ἀνάγκη τῆς παρουσίας κάποιου γνωστοῦ καί φιλικοῦ προσώπου, κάποιου στόν ὁποῖον ν' ἀπευθύνῃ τόν λόγον. Ὁ Μοντεβέκιο, ἕνας πλούσιος ἀπό τίς Μάρκες, πού τοῦ ἄρεσε νά ὑποδέξῃ μαθηματικά, τόν ἐπιστρέφανε εὐχαρίστως. Ἀποφάσισαν νά φύγουν περί τά μέσα τοῦ Νοεμβρίου. Διά ὑπηρέτη, ὁ καθένας τόν δικόν του. Τό μαγειρεῖο τίς δουλειές ἀναλόγως. Ἐλογάριαζαν ὅτι θά χρειαζόταν ἕξη ἑβδομάδες γιά τά ἔπιπλα. Χειμῶνα [illegible] μεγάλη προμήθεια [illegible] [illegible] ἄλλες. Ἕνας καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου δέν εἶνε στρατιώτης κι' ἔχει ἀνάγκας ἀπό ἐξυπηρέτησι, μέρη σάν εἶνε μεγάλο ὅπως ὁ Φώσκολος. Ὁ ἄλλος ὅταν ἦλθε [illegible] μιά συνεννόησις στήν καλή ζωή. Μεγάλα σχέδια καί ἄλλα γνώριμα [illegible] οἱ δυό τους ἔφθασαν ἀνεπέμπαν [illegible] Μπιζῆς [illegible] ἐρωτεύθη [illegible] «τό ἄσυλο» [illegible] ὅπως [illegible] εἰς τήν Φωσκολία [illegible] καί «τό ἄσυλο», ὅπως πάντα μέ τήν διαφορετικότητα ἐκείνου πού κράτησε γιά ἀνθή του εὐχαριστία. Ἡ σύντροφος τοῦ Μπρουνέττι, ἡ Λουτσίλλα Μπουτέλλι, ἀνέλαβε ν' ἀγοράσῃ τά ἀπαραίτητα τοῦ Οὔγου. Ἦταν τό ἀγαθό πνεῦμα τοῦ καινούργιου σπιτιοῦ. Ὁ Οὔγος θά τῆς ἀφήσῃ ἀργότερα ἕνα δωμάτιο, στό ὁποῖον θά βρῇ τ' ὄνομά της. Θά ἀνοιχθῇ τό δωμάτιο γιά τόν Λουτσίλλα, ἀκριβῶς ὅπως οἱ κατσαρόλες βρίσκονταν στό ἴδιο [illegible] ἄνοιγμα προσφιλές γιά νά τά πάρουν στό ξένων ἀπό τίς ταινιακές καί τούς κουμπάρους.

Ὡστόσο ἀνέβαλε τήν ἀναχώρησί του ἀπό ἡμέρα σέ ἡμέρα καί δικαιολογεῖται ἀπό ἔλλειψιν χρημάτων εἶτε ἐπιστολικήν ἐργασία. Τό Μιλᾶνο ἦταν μιά πόλις ἐπαναφερμένη κι' ὅμως δέν τοῦ ἐπέτρεψε [illegible] φύγῃ. Στίς 27 τοῦ Νοεμβρίου ἄρχισε τίς ἀποχαιρετιστήριες ἐπισκέψεις. Στίς 29 τό βράδυ ἀκριβῶς τά τελευταῖα βράδυ τοῦ παρέμεινε του στή μητροπολιτική Λομβαρδίας, ἔπαιξε στό χαρτοπαίγνιο, τελευταία ἐλπίδα, κι' ἔχασε. Ὁ Μοντεβέκιο τόν ἐβάσανε [illegible] ἀπό μιάν ἑβδομάδα.

Τό σπίτι τῆς Παβίας, στό Μπόργκο Ὀλεάρι, ἦταν πραγματικά θαυμάσιο σπίτι, ὅπως τοῦ ὁποίου δέν εἶχεν ἀπολαύσει ὁ Ζακυνθινός ὡς τώρα. Εἶχε ἤδη τήν ἡμέρα ὁ ἥλιος ὡραῖα, ὁ ὁποῖος [illegible] ἦταν ἀπλό, δέν ἦταν θυρωρό καί κῆπος. Τό ὑπηρετικό προσωπικό ἀπετελεῖτο ἀπό δύο ὑπηρέτας καί μιά μαγείρισσα. Ὁ Δομίνικος, ὁ χρόνιος ὑπηρέτης τοῦ Οὔγου πού ἀπό καιρό εἶχε τή φήμη περιβόλο, ἀποκαλέσθη στήν Παβία φανοφόρος κι' ἐργάζεται κι' εἶχε τόν τίτλο τοῦ ἀρχιμαγείρου. Ὁ Ἀντώνιος ὁ ὑπηρέτης τοῦ Μοντεβέκιο, ἦταν ἐργάτης μάγειρος καί τοῦ ἔδωσαν τόν τίτλο τοῦ ἀρχιμαγείρου. Οἱ [illegible] καί τῶν τριῶν ἐκαθορίσθησαν [illegible] Ἐτοιμάσθησαν καί ἀναρτήθησαν στήν κουζίνα καί στό σαλόνι στήν τραπεζαρία, γραμμένες στήν ἀράδα εἴκοσι ἐντολές. Κι' οἱ τρεῖς κύριοι συνεχῶς ἀποτελοῦσαν μιάν ἐνάρετη συντροφιά. Τό πρωΐ ξυπνοῦσαν στίς ἑπτά. Στίς ὀκτώ ἔρχεται ὁ Μοντεβέκιο γιά νά πάρῃ στό σχολεῖο εἶτε νά κάμῃ ἕνα μικρό περίπατο κι' ὁ Φώσκολος ἔμενε στό γραφεῖο κλεισμένος ἀπό τό τραπέζι καί τό ἐπέβαλλε στόν ὑπηρέτη νά μή τοῦ χτυπήσῃ τήν πόρτα ὅ,τι κι' ἄν καιόταν τό σπίτι. Ἡ παράδοσις μέ τήν σύνταξι τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου του κι' ἄρχισε νά γράφῃ καί στό ὑπόλοιπο σχέδιο τοῦ μυθιστορήματός του «Ὁ Ὀλυμπιακός», ἀναθέτοντας πρότερο τό θέμα στόν Ἰσπανόν. Τό βράδυ, κοντά στό τζάκι, [illegible] ὁλόκληρη συντροφιά ἀπό «Ἕλληνες, φοιτητές καί ταξειδιῶτες» πού μιλοῦσαν τή μητρική τους γλῶσσα, διηγόταν τά νέα τῆς ἡμέρας, τῶν καί τραγουδοῦσαν τραγούδια τῆς. Στίς δέκα τό βράδυ ὁ Οὔγος ἄφηνε ἐλευθερία στούς ἄλλους, ἐπέτρεπε κι' ἀπεσύρθη γιά νά γράψῃ γράμματα καί νά διαβάσῃ. Τά μεσάνυχτα ἐπήγαινε νά κοιμηθῇ, τοῦ κι' εὐχόταν διαρκῶς καλά καί γλυκά στούς καντινιέρηδες καί μαγαζάτορες φίλους. Ἔτσι [illegible] τοῦ νέου καθηγητοῦ ἦταν γεμᾶτος κυρίως ἀπό πλοκή σάν τό πιό κατάλληλο τρόπο ὥστε τό ποσοστό τοῦ καιροῦ νά γράφεται τίς ἀργίες πρῶτες ἡμέρες τίς ἄψογες στάσεις ἐπισκέψεις. Γιά τά μαθήματα πού θ' ἄρχιζαν τό μῆνα Ἰανουάριον, ἑτοιμαζόταν ἐπίμονα [illegible] ὅλα αὐτά θά ἔπρεπε νά προηγηθῇ ὁ ἐναρκτήριος λόγος ἔτσι ἀναπτυσσόταν ἀπό τίς παλιές συνήθειες καί σκέψεις. Ἐγράφοντο τόσα γράμματα, σέ [illegible] ὁ ἐναρκτήριος λόγος ἦταν τό πρῶτο γράμμα πού συχνά τόν ἐμπόδιζε νά γράφῃ. Ἀναζητοῦσε καί βοηθήματα, ρωτοῦσε καί στίς καινούργιες ἐκδόσεις, νά τά τεχνάσματα συγκινήσῃ καί ν' ἀρέσῃ σ' ὅλους νά τά στούς νέους τούς λέξεις πού νά μείνουν ἀλησμόνητες. Οἱ σκέψεις του, τίς ἐκινοῦσαν, ἦταν ἀρμονικές, πλήρεις, τακτοποιημένες. Ἡ τεχνοτροπία ὅμως τόν ἐβασάνιζε γιατί ἔπρεπε ν' ἀποφύγῃ τήν συντομία, τήν ταχύτητα καί τήν ὑπερβολή, χαρακτηριστική τῶν γραπτῶν του, ἀλλά ἐλάχιστα συμβιβάζονταν μέ τήν καθηγητική ἕδρα. Ἀπό ζωγράφος πορτραίτων, ἔπρεπε νά γίνῃ ζωγράφος τοιχογραφιῶν καί προσπαθοῦσε. Ἐνῷ ἐργαζόταν γιά τόν ἐναρκτήριον, ὁ κόντες Βακάρι, ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν καί φίλος του τοῦ ἔξέφρασε τήν ἐπιθυμία νά περιλάβῃ στό λόγο του καί φράσεις εὐλογητικές γιά τόν Ναπολέοντα πού ἦταν τότε συνηθισμένες καί δέν ἐμποδοῦσαν νά διαμεῖνη ὑποβολιμαῖες. Τήν φράσι θεωροῦσαν ὑποβολιμαῖες. Τήν ἄφησε μάλιστα νά ἐννοήσῃ πώς ἡ συμμόρφωσις του μέ τήν ἐπιθυμίαν αὐτή θά τοῦ προσεκόμιζε τό παράσημο τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Ὁ Ζακυνθινός ὅμως, ξεύρων ἀρκετά πού καί τοῦ ἀπάντησεν ὅτι μιά τιμητική διάκρισις μεγαλείτερη ὑπάρχει παρά κανείς ἕνα παράσημο ἤ ἀξία καί ὁ ἔχω. Ἡ Ἰσπανία, διά παρακλήσεις τοῦ Βακάρι δέν ἐκάμφθησαν τόσο πιό γλυκειές ἀπό μιάν ἀπόσταση μαζί τοῦ Μιλάνου φιλοξενία. Κι' αὐτή τή φορά μπόρεσε ν' ἀντισταθῇ στή γοητεία δυό μαύρων ἀνθρώπων ματιῶν.

Τό θέμα πού ἐπέλεξε γιά τόν ἐναρκτήριο λόγο του ἦταν πλούσιο κι' ἐνδιαφέρον, «Περί τῆς ἀποστολῆς τῆς φιλολογίας καί τῆς ἀποστολῆς τῆς φιλολογίας». Στό πρῶτο μέρος ἐξετάζει τήν ἀρχή τῆς γλώσσης ἀπό τίς ἀνάγκες τῆς ζωῆς μας, ἐμπνεί σέ πολλές θεωρίες μας, ἐμπνεί σέ πολλές θεωρίες τῆς μεταφυσικῆς καί στόν σκοπό τῶν ἐπιστημῶν καί τῶν γραμμάτων καί κατέληξε νά τίς ἐμφανίσῃ μέ ἐνέργεια καί νά τίς εὑρίσκῃ μέ εὐκολία καί μέ εὐθύνη τῶν ἐκφραστικῶν μεταφυσικῶν. Προσπάθησε κατανόησις στιχωτές. Προσπάθησε κατανόησις νά γραφτοῦν στά καλά γράμματα πού δέν εἶχε κανείς ἐπιχειρήσῃ ὡς τότε. Στό δεύτερο μέρος καταπιάνεται μέ τήν ἀποστολή τῆς φιλολογίας μέ τό πνεῦμα τό ἐλεύθερο τό ἀνθρώπινο σέ ἐκείνες τίς εἰδοποιήσεις.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια